

notwasch, dokulaž woni potom schyŕne na swětlo pschisch a swoju schtrofu pschinasčž budu. Zožkuli togodla žynisch, ga spominaj na ten kožž: pon nikul nebužosch sšego žynisch (Sir. 7, 40). Spominaj na to, kaŕe tšchafschne słowo to jo: žijscho pschejž wotemňo, wy saklète do togo niinernego hogña, a žyň pokutu, o grěschnik, dokulaž hišczi ten gnadny zaß jo; pscheto potom bužo posdže!

We tych knigłach swetež Duchy
Nesni niž taŕ tšchachotne,
Ak te słowa togo šchprucha:
„Žijscho pschejž, wy saklète!“

Dokulaž na šudnem dñu schyŕne dobre statki še šjawisch a šwojo mgto dostasch budu, ga byžcžo kšchute a negnute, moje lube bratschi, a pschiberajšcho pschezej we tom statku togo Kněsa, wěžeze, až wascho žěto nějo poprosnem we tom Kněsu (1. Cor. 15, 58). A dokulaž s nim teke wascho humožeňe še pschibližasch bužo, ga byžcžo scžerpne we wschyŕnom scherpeňu; jo, dokulaž tež potom schyŕna něto podtkožona a šromoschona newina na swětlo pschisch dej: ga byžcžo schyŕne dobreje myšli, wy newinowasche scherpeze! Tam bužo ten pschawy stojasch s welikeju wjašokoloscžu pscheshimo tych, kotarež jogo tefchnili, a jogo žěto taŕ sachyschili šu (Mudr. 5, 1). Zož paŕ Jesus k šwojim huŕnikam groňascho, to žějo won k nam schyŕnym: „Wachujscho!“ wachujscho a modlijscho še, pscheto wy newěscžo, dy ta schtunda pschizo.

Do knigłow tog žywenia,
Kněs, sapisch ty mě šam;
Da dušcha humožona,
Dasch chwata k šbožnym tam,